

Kim Hansen:

FRÁ RULLI-STÓLI TIL KLAVERSTÓLIN

– Eg hevði ikki sama lívsstíl sum hini børnini. Sum smádrongur var eg nógv sjúkur og javnan innlagdur á Landssjúkrahúsinum og Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Sjúkan hevur meira ella minni ávirkað alt mitt lív. Tað sigur kendi tónleikarin Kim Hansen, sum er í ferð við at koma fyri seg eftir at hava verið lagdur undir skurð í síðstu viku

HALLUR AV RANA

Kim Hansen er kendur millum flestu føroyingar sum sangskrivari, klaversnillingur, sangari og sum ein tann virknasti tónleikarin, ið føroyska tjóðin hevur fostrað.

Hann hevur verið virkin í kendum bólum sum Taxi, Moirae og Showmonnum, og er hann kendur frá sangum sum Maria, Fagri Flokkur og Meistarinn, ið flest allir føroyingar kunnu syngja við til.

Regluliga er hann eisini at hoyra á dansistøðum, festivalum, konsertum og aðrastaðni, einsamallur ella saman við øðrum, har hann framførir sína egnu hitt og annars kend lög.

Men móti sínum egna góða vilja, so má virkni tónleikarin nú taka ein stuttan steðg frá tónleikin eftir, at hann hevur fingið boð frá læknum um, at binda frið næstu vikurnar.

Fríggjadagin í farnu viku varð Kim Hansen nevniliga lagdur undir skurð í Aarhus, har lækarnir skiftu mjóðnina hjá honum. Tað var einki annað at gera, eftir at hann í 44 ár hevur livað við einum feili í mjóðnini.

Í rullistól

Tað var um tað mundi, tá onnur børn á hansara aldri byrjaðu at

ganga, at familjan hjá Kim Hansen varnaðust, at okkurt var øðrvísi við soninum.

– Eg var tvey ára gamal, og var farin at ganga, men eg orkaði aldrin so væl at ganga og renna sum hini børnini. Tí fekk familjan illgruna um, at okkurt mundi vera áfatt, greiðir Kim Hansen frá.

Familjan tók tískil ferðina úr Nólsoy til Havnar, har lækarnar kannaðu líta dreingin fyri at staðfesta, um talan bara var um seina menning, ella um okkurt var læknaliga galið.

– Tá varð staðfest, at eg hevði ein feil í mjóðnini. Talan er um eina kúlu í mjóðnini, ið ger at beinið melur runt. Vanliga er hon rund,

men hjá mær er hon meira avlong ella fløt, greiðir Kim Hansen frá og leggur afturat.

– Um eg eri føddur við hesum veit eingin at siga, men tá í tíðini var eingin viðgerð fyri slíkt. Ella viðgerðin var tann, at eg skuldi binda frið fyri at lata vera við at tyngja mjóðnina, so sum tvey ára gamal fekk eg ein rullistól, ið eg skuldi brúka, greiðir Kim Hansen frá.

Ein øðrvísi barndómur

Av tí sama, so var uppvøksturin hjá Kim Hansen heldur øðrvísi enn tann hjá javnaldrum í Nólsoy.

– Eg hevði ikki sama lívsstíl sum hini børnini. Sum smádrongur

var eg nógv sjúkur og javnan innlagdur á Landssjúkrahúsinum og Klaksvíkar Sjúkrahúsi. Sjúkan hevur meira ella minni ávirkað alt mitt lív, sigur Kim Hansen, ið tó leggur dent á, at lívið fyri tað hevur verið gott.

– Tað merkti bara tað, at eg ikki fekk iðkað ítrótt, gingið langar túrar ella farið út í hagan. Men annars hevði eg ein góðan barn-dóm, sigur Kim Hansen.

Hini børnini gjørdur eisini sítt til, at Kim Hansen var við í tí tey gjørdur, men tað er eingin loyna, at børn ikki altíð eru eins ansin sum vaksin.

– Úti í Nólsoy, so tóku hini børnini tørn um at taka meg við, og trilla meg har tey fóru. Men tú veit hvussu børn eru. Áðrenn man visti av, so hendi eitt hvørt spennandi, og so fóru øll rennandi. Tá var tað skjótt at gloyma dreingin, ið sat í rullistóli. So tað hendi meira enn so, at eg varð standandi eftir onkrastaðni. Men soleiðis eru børn bara, sigur Kim Hansen brosand.

Úr stólinum

Læknafrakið og vitanin um viðgerðir og sjúkur mennist tó í heilum, og Kim Hansen slapp frá at sita í rullistóli alt sítt lív. Tá hann var fýra ára gamal, fekk hann hækjur, ið hann brúkti at styðja seg við, og gekk hann við teimum til hann var átta ár, tá hann aftur mátti sita í rullistóli í nøkur ár.

Sum 12 ára gamal slapp hann loksins úr rullistólinum aftur, og gjørdist hækjurnar síðan trúgv fylgisveinurin hjá Kim Hansen til hann var 14 ár.

– Fram til eg var fjúrtan ár sat eg antin í rullistóli ella brúkti hækjur at ganga við, tí eg orkaði ikki so væl at ganga uttan tær. Tað gjørdi so eisini tað, at eg ikki kundi taka lut í teimum somu frítíðarítrivunum, ið mínir javnaldrar fingist við, greiðir Kim Hansen frá.

Tað førði millum annað við sær, at hóast kendi tónleikarin er uppvaksin í spennandi og vøkru oynni eystanfyrir høvuðsstaðin, so fekk hann ikki farið túrar í hagan sum vinmenninir.

– Eg fór onkuntíð onkran túr í hagan tá eg var smádrongur, men tað endaði vanliga við, at pápi mátti bera meg heim aftur til bygdina. Eg klári nevniliga ikki at ganga longri enn 500 metrar, greiðir Kim Hansen frá.

Tónleikurin fangaði

Tá ungi Kim Hansen harvið ikki kundi taka lut í somu timum sum sínir javnaldrar, so leitaði hugurin aðrar vegir, har hann kundi verið javnsettur við onnur. Og ein slíkan móguleika fekk hann, tá hann var fyltur tíggu ár.

– Eg var øgiliga áhugaður og lurtaði nógv eftir tónleiki. Eg fekk so mitt fyrsta keyboard sum 10 ára gamal, og tað var stutt og greitt